

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 11/2016
28.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.К., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези са чланом 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката С.А. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 439/13 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 621/15 од 23.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.К., адвоката С.А., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 439/13 од 24.03.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 621/15 од 23.09.2015. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.439/13 од 24.03.2015. године, окривљени М.К. оглашен је кривим за кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези са чланом 30. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 20-двадесет година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.01.2013. године па надаље. Истом пресудом окр. М.К. ослобођен је дужности плаћања трошкова кривичног поступка и паушала који падају на терет буџетских средстава суда, док су оштећени Г.М.А., В.С.С., Д.П. и Ђ.К. упућени да имовинско правни захтев остварују у парничном поступку.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 621/15 од 23.09.2015. године, делимичним уважавањем жалбе браниоца окр. М.К., адв. С.А., и по службеној дужности поводом жалбе окр. М.К., преиначио је пресуду Вишег суда у Београду

К.бр. 439/13 од 24.03.2015. године, тако што је окр. М.К., због кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 11. у вези са чланом 30. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 15-петнаест година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.01.2013. године па до упућивања на издржавање казне затвора, док је у преосталом делу жалбе окр. М.К. и његовог браниоца адв. С.А., као и жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, одбио као неосноване и наведену првостепену пресуду потврдио.

Бранилац окр. М.К., адв. С.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона јер је правноснажном одлуком, односно поступком који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка и на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно је примењен закон, са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини првостепену одлуку, као и одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем, као и са предлогом да буде обавештен о седници већа сходно чл. 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К., адв. С.А., је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је заснована на доказима прибављеним супротно закону на којима се не може заснивати, сходно одредби члана 16. став 1. ЗКП и при том, као недозвољене доказе означава радње препознавања окривљеног у Окружном затвору у Београду, без конкретизовања истих, због околности да су пре препознавања, односно истог дана када је окривљени лишен слободе 05.01.2013. године, објављени чланци у скоро свим новинама са његовом сликом, који су били доступни лицима која су вршила препознавање, чиме је компромитована законитост тих доказних радњи, као и исказа свих сведока који су проистекли из тих незаконитих радњи, а без тих доказа, које је суд одбио да издвоји из списка, не би била донесена иста пресуда.

Предњим наводима захтева понављају се наводи жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене пресуде, због исте повреде закона, које је другостепени суд оценио као неосноване и у својој пресуди, на страни 3 став последњи, изнео разлоге за ту оцену и за закључак да су радње препознавања

окривљеног у полицији, према садржини записника о препознавању, које су без примедби потписали окривљени и његов бранилац, обављене у свему у складу са одредбама процесног закона, а те разлоге другостепеног суда као правилне прихвата и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У суштини, наводима захтева у вези са повредом поступка о којој је реч и не оспорава се сам начин препознавања као услов, у смислу одредаба члана 104. тада важећег Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01, 68/02 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 72/09), за формалну ваљаност тог доказа, битан за оцену о законитости прибављања истог, већ закључак суда у погледу могућности и вероватноће да су лица која су вршила препознавање имала претходна сазнања о лику и идентитету осумњиченог лица и утицају те околности на њихове изјаве о препознавању окривљеног као учиниоца дела, што је чињенично питање, које није на списку повреда закона због којих је окривљени овлашћен да поднесе захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 88. ЗКП, наводећи да је признање окривљеног дато у полицији и истрази „голо,непотпуно“ и није поткрепљено ни једним материјалним доказом, односно ни једним валидним доказом, имајући у виду да суд заснива своју одлуку на незаконитим доказима (радњи препознавања и исказима сведока) и посебно с обзиром на стање свести окривљеног у време критичног догађаја услед употребе алкохола. Надаље, бранилац истиче повреду одредбе члана 15. став 3. ЗКП и права окривљеног на одбрану из члана 68. став 1. тачка 9) ЗКП, због одбијања доказног предлога одбране за прибављање медицинске документације о повредама окривљеног задобијеним критичном приликом, које су одбрамбене природе. Такође, истиче повреду одредбе члана 1. став 1. ЗКП, која прописује принцип законитости и права на правично суђење које је повређено у овом случају.

Наводи захтева да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног законика на штету окривљеног, из члана 114. став 1. тачка 11. у вези са чланом 30. КЗ, због погрешне примене закона на утврђено чињенично стање, упућују да бранилац захтев подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али се образложење изнетог става браниоца своди на тврдњу да из изведених доказа не произилази да је окривљени учинио предметно кривично дело у целости, уз изношење сопствене анализе и оцене браниоца изведених доказа, другачије од оне коју врши суд и сопственог виђења браниоца одлучних чињеница у предметној кривичној ствари, што наводе захтева о повреди кривичног закона своди на оспоравање чињеничног стања утврђеног у побијаној правноснажној пресуди.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује повреде закона због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП) могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда одредаба чл. 88, 15. став 3. и 68. став 1. тачка 9) ЗКП, као ни због повреде одредбе члана 16. став 4. ЗКП, коју

бранилац везује за повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и сматра последицом исте, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.К. у делу у којем је поднет из наведених разлога, недозвољен.

Повреда права окривљеног на правично суђење (члан 1. став 1. ЗКП) само је формално истакнута у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, без образложења у чему се та повреда састоји, па захтев у овом делу нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање истог.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. и тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, односно из разлога што нема прописан садржај.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.